

Arrest

nr. 230 114 van 12 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Breestraat 28A bus 6
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.V. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Armavir. U bent gehuwd met A.A. (...) (O.V. X), eveneens een Armeens staatsburger van Armeense origine, met wie u drie kinderen heeft.

Sinds 2008 werkte u in een tankstation. De eigenaar ervan was V.M. (...), de politiechef in het Shengavit district van Erevan en tevens de schoonzoon van Hovik Abrahamyan die toen de eerste minister van Armenië was. De directeur van het tankstation was H.N. (...). Op 01/11/2013 gaf H. (...) u

de opdracht om een grote som geld - 20.000.000 dram - naar de bank in Masis te brengen. U merkte onderweg dat u door een witte jeep werd achtervolgd. U belde H. (...) en meldde hem dit. H. (...) vroeg u om terug te keren en hij zou u tegemoet rijden. U werd echter klemgereden door de witte jeep. Uw belagers sloegen u bewusteloos en namen het geld. Toen u bijkwam was H. (...) ter plaatse met een aantal vrienden van hem. H. (...) bracht u terug naar het tankstation waar V. (...) aanwezig was met twee politiemannen in burger. U vertelde V. (...) wat was gebeurd maar hij schold u uit en geloofde u niet. U vroeg om de politie erbij te halen maar V. (...) weigerde en zei dat de beste politiemannen al aanwezig waren. U werd door de twee politiemannen in burger ondervraagd en diende een door hen opgestelde verklaring te ondertekenen. U was er slecht aan toe. U werd naar huis gebracht en durfde geen beroep te doen op medische zorgen omdat ze hadden gezegd dat u niks mocht ondernemen. Eens thuis bleef u overgeven en kon u niet eten. Op 04/11/2013 bracht uw neef u naar het hospitaal waar een zware hersenschudding werd vastgesteld. Uw neef bracht u terug naar huis waar de twee politiemannen die u eerder hadden ondervraagd u stonden op te wachten. Ze zeiden dat hun baas u wou zien en eisten brutaal dat u in hun auto zou stappen. U dacht dat ze u naar Erevan zouden voeren maar ze brachten u naar een bos. Daar vroegen ze wie uw kompanen waren en waar het geld was. U ontkende van iets te weten waarop u in elkaar werd geslagen. Ze zeiden dat het document dat u voor hen had ondertekend uw bekentenis was in een onopgeloste zaak. U kreeg twee dagen de tijd om het geld terug te betalen en de namen van uw kompanen door te geven. Ze eisten ook dat u aan hen 10.000\$ zou betalen. Eens thuis belde u H. (...) en zei u wat er was gebeurd. Hij zei dat u twee keuzes had, ofwel betalen ofwel zou u in de gevangenis belanden o.b.v. de valse bekentenis. U vroeg aan H. (...) of hij kon regelen dat u meer tijd zou krijgen opdat u zaken kon verkopen. Hierop kreeg u één week de tijd om tegemoet te komen aan hun eisen. U verkocht uw auto voor 2.700.000 dram en wat goud voor 2.300.000 dram, en leende geld 7.000.000 dram bij een goede kennis P. (...). Uw schoonbroer M. (...) was familiaal verbonden met de crimineel G. (...). U vroeg hem om 10.000\$ voor u te lenen bij G. (...). U belde H. (...) en zei dat u geld had verzameld maar nog steeds 8.000.000 dram te kort had. U stelde voor om de rest per aflossing te betalen waarmee H. (...) akkoord ging. In de lente van 2014 werd u door de chauffeur en een lijfwacht van V. (...) mishandeld. Op 01/01/2017 kwam V. (...) dronken naar het tankstation en eiste dat u hem het geld zou geven. U zei dat u bijna alles had betaald en hem nog enkele honderduizenden dram verschuldigd was. H. (...) zei dat u gek was en dat u hem nog maar alleen de interesten had betaald, de 8.000.000 dram moest u hem nog geven. U probeerde uitstel tot september te krijgen maar V. (...) schold u uit en stuurde u weg. U was in paniek en vreesde dat ze uw kinderen iets zouden aandoen. U begon na te denken om Armenië te ontvluchten. U vroeg hulp aan uw goede vriend G. (...). Die zei dat het moeilijk was om een volledig gezin samen te laten vluchten. Op 20/02/2017 kon uw vrouw met jullie zoon het land verlaten en reisden ze naar Hongarije. Ondertussen vroeg G. (...) het geleende bedrag aan M. (...) terug. Eind mei, begin juni 2017 was u in Erevan toen M. (...) u belde dat u niet naar Armavir mocht komen omdat G. (...) hem had geslagen waarop hij bekende dat het geleende geld voor u bedoeld was. G. (...) zou u doden indien hij u ergens zou vinden. U liet uw twee dochters overbrengen naar Erevan. Via G. (...) kon u een reis regelen en op 29/06/2017 reisde u samen met uw twee dochters naar Hongarije. Begin december 2017 kwam u met uw gezin naar België waar u op 12/12/2017 samen met uw vrouw jullie verzoek tot internationale bescherming indiende. U heeft een broer in België die hier reeds een tiental jaar verblijft en gehuwd is met een Nederlands staatsburger.

U bent in het bezit van uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw, de identiteitskaart van uw vrouw en kinderen, geboorteaktes, en een disc met rontgenfoto's gemaakt op 04/11/2013. U heeft ondertussen vernomen dat handlangers van uw belagers G. (...) en V. (...) bij uw ouders komen informeren naar u.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u problemen kende met V.M. (...), de politiechef in het Shengavit district van Erevan die ook de eigenaar was van het tankstation waar u werkte. Hij betichtte u ervan geld van hem te hebben gestolen en eiste dat u dit zou terugbetalen met hoge interesten. U werd mishandeld door handlangers van V. (...) en diende hen ook geld te betalen. Via uw schoonbroer ging u een lening aan bij de crimineel G. (...), die toen hij dit vernam uw schoonbroer in elkaar sloeg en u wou doden.

Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vrouw dienen er echter tegenstrijdigheden en incoherenties in jullie relaas te worden vastgesteld waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt ondermijnd.

Zo verklaart u (CGVS I p. 5 & 11) dat u tweemaal door handlangers van V. (...) werd mishandeld. Een eerste keer was op 04/11/2013 toen u meegenomen werd in een bos en een tweede keer was in juni 2014 aan het tankstation. Over deze tweede mishandeling verklaart u dat u toen overal blauwe plekken had, een bloedneus, en dat de brug van uw neus beschadigd was. U beaamt dat uw verwondingen zichtbaar waren en dat uw vrouw bij uw thuiskomst vroeg wat er was gebeurd. U zei dat u betrokken was geweest bij een vechtpartij maar gaf geen details. Pas later heeft u haar verteld dat u toen voor de tweede keer was mishandeld door handlangers van V. (...). Uw vrouw daarentegen stelde aanvankelijk (CGVS I vrouw p. 6) dat u éénmaal door handlangers van V. (...) werd mishandeld, m.n. op 04/11/2013 en ontkent dat u ooit nog thuis kwam met zichtbare verwondingen ten gevolge van een vechtpartij. Gelet op uw hierboven aangehaalde beweringen over een tweede gewelddadig voorval met handlangers van V. (...) is het compleet onaannemelijk dat uw vrouw ten stelligste ontkend dat er een dergelijk tweede incident was. In het kader van haar tweede persoonlijk onderhoud verklaart uw vrouw later (CGVS II vrouw p. 3-5) dat u tweemaal werd mishandeld door handlangers van V. (...). U werd volgens haar een tweede keer in januari 2014 door hen mishandeld, toen u hierna thuiskwam kon uw vrouw zien dat u was geslagen, en u heeft haar de volgende dag verteld dat handlangers van V. (...) u hadden geslagen, hetgeen echter bezwaarlijk te rijmen valt met haar eerdere verklaringen. Bij confrontatie stelt uw vrouw (CGVS II vrouw p. 5) dat zij van dit tweede gewelddadig voorval niet veel weet, dat zij de concrete situatie niet kent, of u aan het tankstation werd geslagen of dit buiten het domein gebeurde, en dat ze daarom de vorige keer er niks over heeft verteld. Deze uitleg kan uiteraard niet worden aanvaard. Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat zelfs indien uw vrouw niet op de hoogte is van alle details, zij bij bevraging hieromtrent toch zou melden dat u tweemaal en niet éénmaal door hen werd mishandeld. U probeerde ook mist te spuien over dit tweede gewelddadig voorval met handlangers van V. (...) door tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 8) te stellen dat u zich niet herinnert of uw vrouw toen u thuis kwam kon zien dat u was geslagen en of u haar toen vertelde wat er was gebeurd, hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met uw aanvankelijke beweringen. Gelet op de ingrijpende aard van een dergelijk gewelddadig voorval, hetgeen toch geen alledaagse gebeurtenis is, kan verwacht worden dat uw verklaringen hieromtrent coherent en duidelijk zijn, hetgeen in casu niet het geval is. Overigens stelt uw vrouw dat toen u begin 2014 een tweede keer door handlangers van V. (...) was mishandeld, ze zeiden dat u nog maar de rente had betaald en dat u hen nog het volledig geleende bedrag moest terugbetalen. U geeft echter als aanleiding voor dit tweede gewelddadig voorval in 2014 (CGVS I p. 5) dat V. (...) u toen uitschold en u hem vroeg waarom, dit teveel voor V. (...) was waarop hij u door zijn lijfwachten liet slaan. U situeert het moment waarop V. (...) u zei dat u nog maar de rente had betaald en u het volledige bedrag moest betalen echter later, nl. begin 2017, en er werd toen geen geweld op u gepleegd. Aangezien u verklaart (CGVS I p. 5) dat u toen in paniek raakte en dit voor u de aanleiding vormde om u en uw gezin Armenië te ontvluchten, hetgeen uw vrouw in februari 2017 deed, kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw deze gebeurtenis beter kan situeren, quod non in casu.

Voorts verklaart u (CGVS I p. 5) dat eind mei, begin juni 2017 uw schoonbroer M. (...) door G. (...) was geslagen waarop hij bekende dat het geleende geld voor u bedoeld was en dat G. (...) u zou doden indien hij u ergens zou vinden waarop u Armenië ontvluchtte. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 4) situeert u deze gebeurtenis merkwaardig genoeg eerder, m.n. tussen 20 en 28 maart 2017. Aangezien dit voor u de concrete aanleiding was om uw land te ontvluchten kan verwacht worden dat uw verklaringen hieromtrent coherenter zijn. Maar meer nog. Uw vrouw stelt (CGVS II vrouw p. 6) dat zij nog in Armenië was toen zij van u vernam dat haar schoonbroer, de man van haar zus, door G. (...) was mishandeld en dat zij 4 of 5 maanden hierna in februari 2017 Armenië is ontvlucht. Bij confrontatie met het gegeven dat volgens de chronologie van uw relaas zij toen haar schoonbroer werd mishandeld reeds Armenië was ontvlucht, stelt uw vrouw (CGVS II vrouw p. 7) dat zij zich dit niet concreet herinnert, dat het ook kan zijn dat ze dit in België heeft vernomen, en dat jullie zoveel hebben meegemaakt. Uiteraard kan, gelet op het feit dat deze gebeurtenis een manifeste afwijking vormt op de alledaagsheid en van determinerende invloed was op jullie verdere leven, wederom deze uitleg niet worden aanvaard. Wat later stelt uw vrouw dat zij op 22/02/2017 het land verliet en dat haar schoonbroer drie maanden later zo werd geslagen door G. (...). Deze verklaring valt niet enkel niet te rijmen met uw bewering dat uw schoonbroer in de maand maart werd geslagen, maar maakt ook dat de verklaringen van uw vrouw weinig doorleefd overkomen, hetgeen evenmin bevorderlijk is voor de geloofwaardigheid ervan.

Uw vrouw verklaart verder (CGVS I vrouw p. 6) dat zij kort na het eerste gewelddadige incident met handlangers van V. (...) op 04/11/2013, van u vernam dat u nog tweemaal had gemerkt dat ze in de buurt van jullie huis waren, hetgeen u echter uitdrukkelijk ontkent (CGVS II p. 9). Bij confrontatie meent

u (CGVS II p. 10-11) dat uw vrouw misschien nog mensen van V. (...) of G. (...) rond het huis heeft gezien, maar u niet, hetgeen echter geen verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheid.

Gevraagd of u iets heeft ondernomen om bescherming te krijgen t.a.v. deze personen die u belaagden, verklaarde u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 12) dat u met iemand van de 6de politie afdeling heeft gesproken die u afraadde stappen te ondernemen omdat u geen bewijzen had en een valse bekentenis had ondertekend. In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud werd deze vraag u opnieuw gesteld (CGVS II p. 9) en ontkende u toen met iemand hierover gesproken te hebben. U dacht naar de 6de politie afdeling te gaan maar heeft dit niet gedaan. Bij confrontatie met uw eerder verklaringen stelt u dat u toen inderdaad enkele keren met een kennis van u die werkte voor de 6de politie afdeling heeft gesproken over uw problemen maar dat dit niet officieel was. Ook deze motivering kan niet worden aanvaard. Tijdens uw voorafgaande bevraging hierover tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd er u immers uitdrukkelijk gevraagd of u soms persoonlijk daar met iemand heeft over gesproken, niet officieel, hetgeen u dus ontkende. Deze nuancering die u na confrontatie brengt is dus onafdoende aangezien u toen u hieromtrent werd bevraged, verwacht kan worden dat u daar toen melding van zou gemaakt hebben.

Ook stelt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 2-5) dat sinds u Armenië heeft verlaten handlangers van V. (...) en G. (...) bij uw vader zijn langs geweest en hem bedreigden, dat ze dan ruzie maakten en riepen en schreeuwden, en dat uw vader éénmaal door mannen van G. (...) fysiek werd belaagd. U stelt verder dat dit sinds uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet meer is voorgevallen. In het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 3) verklaarde u daarentegen dat handlangers van V. (...) en G. (...) bij uw ouders zijn langs geweest en vragen naar u, maar dat ze dan geen ruzie maken, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw latere beweringen.

Gevraagd of nadat uw schoonbroer door G. (...) was geslagen en u voor uw veiligheid in Erevan bleef, handlangers van G. (...) bij u thuis zijn langs geweest, antwoordt u bevestigend (CGVS II p. 5) en stelt u dat ze toen bij uw vader langskwamen en heel onbeschoft waren tegen hem. Gevraagd of ze hem toen fysiek hebben belaagd stelt u dit niet te weten en dat u enkel op de hoogte bent van een fysiek incident dat plaatsvond toen u reeds in België was. Gevraagd of toen u net had vernomen dat uw schoonbroer zwaar was mishandeld door G. (...), u bij uw vader informeerde naar zijn situatie antwoordt u ontkennend en laat u blijken dat u dit niet nodig achtte omdat u reeds met uw schoonbroer had gesproken. Gelet op het feit dat u G. (...) omschrijft als een grote crimineel en een vechter die een burgemeester heeft vermoord (CGVS II p. 4), is het echter op z'n zachts gezegd bijzonder merkwaardig dat u niet eens zou wensen te informeren bij uw vader of ook hij toen belaagd werd door G. (...). Een dergelijk gedrag duidt op een dermate grove onverschilligheid en desinteresse die niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Ten slotte blijkt uit jullie verklaringen (CGVS II p. 10; CGVS II vrouw p. 7) dat uw vrouw in februari 2017 en u in juni 2017 naar Hongarije reisden, en dat uw vrouw daar 10 maanden en u 5 maanden illegaal verbleven vooraleer jullie naar België kwamen om er op 12/12/2017 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Jullie stellen dat jullie eerst wilden afwachten of uw broer in België door uw belagers zou worden geveiseerd en jullie dienden in Hongarije geen verzoek in omwille van het racisme daar. Deze motivering kan niet worden aanvaard. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Uw loutere bewering dat er racisme in Hongarije is, kan niet volstaan om uw nalaten te vergoelijken. Het feit dat jullie zo lang wachtten om jullie verzoek in te dienen toont aan dat jullie internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten. Jullie gedrag vormt aldus een contradictie voor de ernst van de door jullie voorgehouden nood aan internationale bescherming en kan bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie geschetste vrees.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw en kinderen, de identiteitskaart van uw vrouw, en geboorteaktes bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De disc met röntgenfoto's gemaakt op 04/11/2013, die door het CGVS niet kon toegevoegd worden aan uw administratief dossier, bevat medische beelden genomen van uw lichaam waaruit het CGVS echter niet kan afleiden n.a.v. welke gebeurtenis deze dienden genomen te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.A. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Armavir. U bent gehuwd met V.G. (...) (O.V. 6.935.957), eveneens een Armeens staatsburger van Armeense origine, met wie u drie kinderen heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

“U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Armavir. U bent gehuwd met A.A. (...) (O.V. 6.935.957), eveneens een Armeens staatsburger van Armeense origine, met wie u drie kinderen heeft.

Sinds 2008 werkte u in een tankstation. De eigenaar ervan was V.M. (...), de politiechef in het Shengavit district van Erevan en tevens de schoonzoon van Hovik Abrahamyan die toen de eerste minister van Armenië was. De directeur van het tankstation was H.N. (...). Op 01/11/2013 gaf H. (...) u de opdracht om een grote som geld - 20.000.000 dram - naar de bank in Masis te brengen. U merkte onderweg dat u door een witte jeep werd achtervolgd. U belde H. (...) en meldde hem dit. H. (...) vroeg u om terug te keren en hij zou u tegemoet rijden. U werd echter klemgereden door de witte jeep. Uw belagers sloegen u bewusteloos en namen het geld. Toen u bijkwam was H. (...) ter plaatse met een aantal vrienden van hem. H. (...) bracht u terug naar het tankstation waar V. (...) aanwezig was met twee politiemannen in burger. U vertelde V. (...) wat was gebeurd maar hij schold u uit en geloofde u niet. U vroeg om de politie erbij te halen maar V. (...) weigerde en zei dat de beste politiemannen al aanwezig waren. U werd door de twee politiemannen in burger ondervraagd en diende een door hen opgestelde verklaring te ondertekenen. U was er slecht aan toe. U werd naar huis gebracht en durfde geen beroep te doen op medische zorgen omdat ze hadden gezegd dat u niks mocht ondernemen. Eens thuis bleef u overgeven en kon u niet eten. Op 04/11/2013 bracht uw neef u naar het hospitaal waar een zware hersenschudding werd vastgesteld. Uw neef bracht u terug naar huis waar de twee politiemannen die u eerder hadden ondervraagd u stonden op te wachten. Ze zeiden dat hun baas u wou zien en eisten brutaal dat u in hun auto zou stappen. U dacht dat ze u naar Erevan zouden voeren maar ze brachten u naar een bos. Daar vroegen ze wie uw kompanen waren en waar het geld was. U ontkende van iets te weten waarop u in elkaar werd geslagen. Ze zeiden dat het document dat u voor hen had ondertekend uw bekentenis was in een onopgeloste zaak. U kreeg twee dagen de tijd om het geld terug te betalen en de namen van uw kompanen door te geven. Ze eisten ook dat u aan hen 10.000\$ zou betalen. Eens thuis belde u H. (...) en zei u wat er was gebeurd. Hij zei dat u twee keuzes had, ofwel betalen ofwel zou u in de gevangenis belanden o.b.v. de valse bekentenis. U vroeg aan H. (...) of hij kon regelen dat u meer tijd zou krijgen opdat u zaken kon verkopen. Hierop kreeg u één week de tijd om tegemoet te komen aan hun eisen. U verkocht uw auto voor 2.700.000 dram en wat goud voor 2.300.000 dram, en leende geld 7.000.000 dram bij een goede kennis P. (...). Uw schoonbroer M. (...) was familiaal verbonden met de crimineel G. (...). U vroeg hem om 10.000\$ voor u te lenen bij G. (...). U belde H. (...) en zei dat u geld had verzameld maar nog steeds 8.000.000 dram te kort had. U stelde voor om de rest per aflossing te betalen waarmee H. (...) akkoord ging. In de lente van 2014 werd u door de chauffeur en een lijfwacht van V. (...) mishandeld. Op 01/01/2017 kwam V. (...) dronken naar het tankstation en eiste dat u hem het geld zou geven. U zei dat u bijna alles had betaald en hem nog enkele honderduizenden dram verschuldigd was. H. (...) zei dat u gek was en dat u hem nog maar alleen de interesten had betaald, de 8.000.000 dram moest u hem nog geven. U probeerde uitstel tot september te krijgen maar V. (...) schold u uit en stuurde u weg. U was in paniek en vreesde dat ze uw kinderen iets zouden aandoen. U begon na te denken om Armenië te ontvluchten. U vroeg hulp aan uw goede vriend G. (...). Die zei dat het moeilijk was om een volledig gezin samen te laten vluchten. Op 20/02/2017 kon uw vrouw met jullie zoon het land verlaten en reisden ze naar Hongarije. Ondertussen vroeg G. (...) het geleende bedrag aan M. (...) terug. Eind mei, begin juni 2017 was u in Erevan toen M. (...) u belde dat u niet naar Armavir mocht komen omdat G. (...) hem had geslagen waarop hij bekende dat het geleende geld voor u bedoeld was. G. (...) zou u doden indien hij u ergens zou vinden. U liet uw twee dochters overbrengen naar Erevan. Via G. (...) kon u een reis regelen en op 29/06/2017 reisde u samen met uw twee dochters naar Hongarije. Begin december 2017 kwam u met uw gezin naar België waar u op 12/12/2017 samen met uw vrouw jullie verzoek tot internationale bescherming indiende. U heeft een broer in België die hier reeds een tiental jaar verblijft en gehuwd is met een Nederlands staatsburger.

U bent in het bezit van uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw, de identiteitskaart van uw vrouw en kinderen, geboorteaktes, en een disc met rontgenfoto's gemaakt op 04/11/2013. U heeft ondertussen vernomen dat handlangers van uw belagers G. (...) en V. (...) bij uw ouders komen informeren naar u. ”

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man V.G. (...) (O.V. 6.935.957). In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u problemen kende met V.M. (...), de politiechef in het Shengavit district van Erevan die ook de eigenaar was van het tankstation waar u werkte. Hij betichtte u ervan geld van hem te hebben gestolen en eiste dat u dit zou terugbetalen met hoge interesten. U werd mishandeld door handlangers van V. (...) en diende hen ook geld te betalen. Via uw schoonbroer ging u een lening aan bij de crimineel G. (...), die toen hij dit vernam uw schoonbroer in elkaar sloeg en u wou doden.

Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vrouw dienen er echter tegenstrijdigheden en incoherenties in jullie relaas te worden vastgesteld waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt ondermijnd.

Zo verklaart u (CGVS I p. 5 & 11) dat u tweemaal door handlangers van V. (...) werd mishandeld. Een eerste keer was op 04/11/2013 toen u meegenomen werd in een bos en een tweede keer was in juni 2014 aan het tankstation. Over deze tweede mishandeling verklaart u dat u toen overal blauwe plekken had, een bloedneus, en dat de brug van uw neus beschadigd was. U beaamt dat uw verwondingen zichtbaar waren en dat uw vrouw bij uw thuiskomst vroeg wat er was gebeurd. U zei dat u betrokken was geweest bij een vechtpartij maar gaf geen details. Pas later heeft u haar verteld dat u toen voor de tweede keer was mishandeld door handlangers van V. (...). Uw vrouw daarentegen stelde aanvankelijk (CGVS I vrouw p. 6) dat u éénmaal door handlangers van V. (...) werd mishandeld, m.n. op 04/11/2013 en ontkent dat u ooit nog thuis kwam met zichtbare verwondingen ten gevolge van een vechtpartij. Gelet op uw hierboven aangehaalde beweringen over een tweede gewelddadig voorval met handlangers van V. (...) is het compleet onaannemelijk dat uw vrouw ten stelligste ontkend dat er een dergelijk tweede incident was. In het kader van haar tweede persoonlijk onderhoud verklaart uw vrouw later (CGVS II vrouw p. 3-5) dat u tweemaal werd mishandeld door handlangers van V. (...). U werd volgens haar een tweede keer in januari 2014 door hen mishandeld, toen u hierna thuiskwam kon uw vrouw zien dat u was geslagen, en u heeft haar de volgende dag verteld dat handlangers van V. (...) u hadden geslagen, hetgeen echter bezwaarlijk te rijmen valt met haar eerdere verklaringen. Bij confrontatie stelt uw vrouw (CGVS II vrouw p. 5) dat zij van dit tweede gewelddadig voorval niet veel weet, dat zij de concrete situatie niet kent, of u aan het tankstation werd geslagen of dit buiten het domein gebeurde, en dat ze daarom de vorige keer er niks over heeft verteld. Deze uitleg kan uiteraard niet worden aanvaard. Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat zelfs indien uw vrouw niet op de hoogte is van alle details, zij bij bevraging hieromtrent toch zou melden dat u tweemaal en niet éénmaal door hen werd mishandeld. U probeerde ook mist te spuien over dit tweede gewelddadig voorval met handlangers van V. (...) door tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 8) te stellen dat u zich niet herinnert of uw vrouw toen u thuis kwam kon zien dat u was geslagen en of u haar toen vertelde wat er was gebeurd, hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met uw aanvankelijke beweringen. Gelet op de ingrijpende aard van een dergelijk gewelddadig voorval, hetgeen toch geen alledaagse

gebeurtenis is, kan verwacht worden dat uw verklaringen hieromtrent coherent en duidelijk zijn, hetgeen in casu niet het geval is. Overigens stelt uw vrouw dat toen u begin 2014 een tweede keer door handlangers van V. (...) was mishandeld, ze zeiden dat u nog maar de rente had betaald en dat u hen nog het volledig geleende bedrag moest terugbetalen. U geeft echter als aanleiding voor dit tweede gewelddadig voorval in 2014 (CGVS I p. 5) dat V. (...) u toen uitschold en u hem vroeg waarom, dit teveel voor V. (...) was waarop hij u door zijn lijfwachten liet slaan. U situeert het moment waarop V. (...) u zei dat u nog maar de rente had betaald en u het volledige bedrag moest betalen echter later, nl. begin 2017, en er werd toen geen geweld op u gepleegd. Aangezien u verklaart (CGVS I p. 5) dat u toen in paniek raakte en dit voor u de aanleiding vormde om u en uw gezin Armenië te ontvluchten, hetgeen uw vrouw in februari 2017 deed, kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw deze gebeurtenis beter kan situeren, quod non in casu.

Voorts verklaart u (CGVS I p. 5) dat eind mei, begin juni 2017 uw schoonbroer M. (...) door G. (...) was geslagen waarop hij bekende dat het geleende geld voor u bedoeld was en dat G. (...) u zou doden indien hij u ergens zou vinden waarop u Armenië ontvluchtte. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 4) situeert u deze gebeurtenis merkwaardig genoeg eerder, m.n. tussen 20 en 28 maart 2017. Aangezien dit voor u de concrete aanleiding was om uw land te ontvluchten kan verwacht worden dat uw verklaringen hieromtrent coherenter zijn. Maar meer nog. Uw vrouw stelt (CGVS II vrouw p. 6) dat zij nog in Armenië was toen zij van u vernam dat haar schoonbroer, de man van haar zus, door G. (...) was mishandeld en dat zij 4 of 5 maanden hierna in februari 2017 Armenië is ontvlucht. Bij confrontatie met het gegeven dat volgens de chronologie van uw relaas zij toen haar schoonbroer werd mishandeld reeds Armenië was ontvlucht, stelt uw vrouw (CGVS II vrouw p. 7) dat zij zich dit niet concreet herinnert, dat het ook kan zijn dat ze dit in België heeft vernomen, en dat jullie zoveel hebben meegemaakt. Uiteraard kan, gelet op het feit dat deze gebeurtenis een manifeste afwijking vormt op de alledaagsheid en van determinerende invloed was op jullie verdere leven, wederom deze uitleg niet worden aanvaard. Wat later stelt uw vrouw dat zij op 22/02/2017 het land verliet en dat haar schoonbroer drie maanden later zo werd geslagen door G. (...). Deze verklaring valt niet enkel niet te rijmen met uw bewering dat uw schoonbroer in de maand maart werd geslagen, maar maakt ook dat de verklaringen van uw vrouw weinig doorleefd overkomen, hetgeen evenmin bevorderlijk is voor de geloofwaardigheid ervan.

Uw vrouw verklaart verder (CGVS I vrouw p. 6) dat zij kort na het eerste gewelddadige incident met handlangers van V. (...) op 04/11/2013, van u vernam dat u nog tweemaal had gemerkt dat ze in de buurt van jullie huis waren, hetgeen u echter uitdrukkelijk ontkent (CGVS II p. 9). Bij confrontatie meent u (CGVS II p. 10-11) dat uw vrouw misschien nog mensen van V. (...) of G. (...) rond het huis heeft gezien, maar u niet, hetgeen echter geen verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheid.

Gevraagd of u iets heeft ondernomen om bescherming te krijgen t.a.v. deze personen die u belaagden, verklaarde u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 12) dat u met iemand van de 6de politie afdeling heeft gesproken die u afraadde stappen te ondernemen omdat u geen bewijzen had en een valse bekentenis had ondertekend. In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud werd deze vraag u opnieuw gesteld (CGVS II p. 9) en ontkende u toen met iemand hierover gesproken te hebben. U dacht naar de 6de politie afdeling te gaan maar heeft dit niet gedaan. Bij confrontatie met uw eerderde verklaringen stelt u dat u toen inderdaad enkele keren met een kennis van u die werkte voor de 6de politie afdeling heeft gesproken over uw problemen maar dat dit niet officieel was. Ook deze motivering kan niet worden aanvaard. Tijdens uw voorafgaande bevraging hierover tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd er u immers uitdrukkelijk gevraagd of u soms persoonlijk daar met iemand heeft over gesproken, niet officieel, hetgeen u dus ontkende. Deze nuancering die u na confrontatie brengt is dus onafdoende aangezien u toen u hieromtrent werd bevraged, verwacht kan worden dat u daar toen melding van zou gemaakt hebben.

Ook stelt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 2-5) dat sinds u Armenië heeft verlaten handlangers van V. (...) en G. (...) bij uw vader zijn langs geweest en hem bedreigden, dat ze dan ruzie maakten en riepen en schreeuwden, en dat uw vader éénmaal door mannen van G. (...) fysiek werd belaagd. U stelt verder dat dit sinds uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet meer is voorgevallen. In het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 3) verklaarde u daarentegen dat handlangers van V. (...) en G. (...) bij uw ouders zijn langs geweest en vragen naar u, maar dat ze dan geen ruzie maken, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw latere beweringen.

Gevraagd of nadat uw schoonbroer door G. (...) was geslagen en u voor uw veiligheid in Erevan bleef, handlangers van G. (...) bij u thuis zijn langs geweest, antwoordt u bevestigend (CGVS II p. 5) en stelt u dat ze toen bij uw vader langskwamen en heel onbeschoft waren tegen hem. Gevraagd of ze hem toen fysiek hebben belaagd stelt u dit niet te weten en dat u enkel op de hoogte bent van een fysiek incident dat plaatsvond toen u reeds in België was. Gevraagd of toen u net had vernomen dat uw schoonbroer zwaar was mishandeld door G. (...), u bij uw vader informeerde naar zijn situatie antwoordt u ontkennend en laat u blijken dat u dit niet nodig achtte omdat u reeds met uw schoonbroer had

gesproken. Gelet op het feit dat u G. (...) omschrijft als een grote crimineel en een vechter die een burgemeester heeft vermoord (CGVS II p. 4), is het echter op z'n zachts gezegd bijzonder merkwaardig dat u niet eens zou wensen te informeren bij uw vader of ook hij toen belaagd werd door G. (...). Een dergelijk gedrag duidt op een dermate grove onverschilligheid en desinteresse die niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Ten slotte blijkt uit jullie verklaringen (CGVS II p. 10; CGVS II vrouw p. 7) dat uw vrouw in februari 2017 en u in juni 2017 naar Hongarije reisden, en dat uw vrouw daar 10 maanden en u 5 maanden illegaal verbleven vooraleer jullie naar België kwamen om er op 12/12/2017 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Jullie stellen dat jullie eerst wilden afwachten of uw broer in België door uw belagers zou worden geveiseerd en jullie dienden in Hongarije geen verzoek in omwille van het racisme daar. Deze motivering kan niet worden aanvaard. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Uw loutere bewering dat er racisme in Hongarije is, kan niet volstaan om uw nalaten te vergoelijken. Het feit dat jullie zo lang wachtten om jullie verzoek in te dienen toont aan dat jullie internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten. Jullie gedrag vormt aldus een contradictie voor de ernst van de door jullie voorgehouden nood aan internationale bescherming en kan bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie geschetste vrees.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw en kinderen, de identiteitskaart van uw vrouw, en geboorteaktes bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De disc met röntgenfoto's gemaakt op 04/11/2013, die door het CGVS niet kon toegevoegd worden aan uw administratief dossier, bevat medische beelden genomen van uw lichaam waaruit het CGVS echter niet kan afleiden n.a.v. welke gebeurtenis deze dienden genomen te worden."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in hun "BEROEP TOT NIETIGVERKLARING" in wat zich aandient als een enig middel op de: "Schending van de artikelen 48 t.e.m. 48/5, 51/4 §3, 52 §2, 57/6, 2de lid en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 77 van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Vervolgens stellen zij:

"Rekening houdend met deze richtlijnen omtrent het vaststellen van tegenstrijdigheden en het belang ervan voor het bepalen van de geloofwaardigheid van een asielaanvraag, blijkt na toepassing ervan op de vele elementen in het administratieve en rechtsplegingsdossier duidelijk dat tegenpartij in de bestreden beslissing op een onredelijke en onrechtmatige wijze tot de conclusie komt dat verzoeker zijn verklaringen ongeloofwaardig, en bijgevolg zijn asielaanvraag ongegrond, zouden zijn. Tegenpartij had, bij een correcte invulling van de bewijslast in casu een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie in hoofde van verzoeker dienen te weerhouden, of minstens twijfel - in welk geval zij verzoeker het voordeel van de twijfel had kunnen én moeten toekennen. De bestreden beslissing mist dan ook voldoende feitelijke en juridische motivering en tegenpartij schendt de algemene en de bijzondere wettelijke motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel."

Vervolgens geven verzoekende partijen nog een aantal theoretische beschouwingen en geven zij aan: *“Verzoeker en zijn gezin vrezen thans ernstig voor hun leven en hij blijft echter volharden in de problemen in het land van herkomst.”*

Verzoekende partijen betogen voorts:

“Teneerste verwijst verzoeker naar de volgende pertinente bronnen ten einde onmiskenbaar aan te tonen dat de situatie in Armenië ten tijde van zijn problematiek van verzoeker, overheerst werd door corruptie in alle lagen van het politiek apparaat.

Verwerende partij stelt alleen dat de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdigheden en incoherenties vertonen, met dien verstande dat de geloofwaardigheid van zijn kern relaas wordt ondermijnd.

Er weze opgemerkt dat verwerende de tewerkstelling van verzoeker met V.M. (...) niet in twijfel trekt. Evenmin wordt de zakelijke positie of het politiek profiel van laatstgenoemde in twijfel getrokken.”

Verzoekende partijen citeren uit algemene informatie omtrent de wijdverbreide corruptie in Armenië.

Waar hen tegenstrijdige verklaringen worden verweten inzake de incidenten waarbij verzoeker door handlangers van V.M. werd mishandeld, verwijzen verzoekende partijen naar de verklaringen die verzoeker hierover aflegde bij het CGVS.

“Verzoeker heeft nergens bevestigd (beaamt zoals verwerende partij zelf stelt), dat de verwondingen bijzonder erg waren ingevolge de tweede aanval in het tankstation.

Verzoeker verklaart expliciet dat hij over het tweede incident - die verwerende partij zelf op eigen houtje als zijnde zeer gewelddadig catalogiseert - overal blauwe plekken had, een bloedneus (i.e. op het moment van de aanval waarschijnlijk) en beschadiging aan neus aan de brug ervan (i.e. interne brug waarschijnlijk), maar destijds geen medische zorgen heeft genoten.

Bovendien is verzoeker zelfs vierentwintig uur blijven verder werken, wat duidt op het gegeven dat deze tweede aanval niet zo gewelddadig was, zoals verwerende partij het zelf graag wil zien. Verzoeker verklaarde expliciet dat deze tweede aanval niet zo hard was als de aanval in het bos.

Verzoeker heeft aldus expliciet verklaard dat hij voor het tweede incident geen medische zorgen heeft genoten in tegenstelling tot de eerste aanval, dewelke zeer erg was en waarvan tevens zijn echtgenote op de hoogte was.

Verzoeker had weliswaar blauwe plekken, maar nergens werd door verwerende partij gevraagd waar deze blauwe plekken zich precies situeerden bvb. In het aangezicht of op het lichaam van verzoeker?

Het is bijgevolg logischerwijze mogelijk dat verzoeker zijn echtgenote - gelet op het gegeven dat deze blauwe plekken zich niet in het aangezicht van verzoeker zouden situeren - dat zij deze kennelijke voorval niet heeft kunnen linken aan de handlangers van V.M. (...).

Verzoeker verklaart bovendien zelf, dat hij aan zijn echtgenote op het moment zelf verteld heeft over een banale vechtpartij en dat hij pas later heeft toegegeven dat het daadwerkelijk om de agressor zijn handlangers betrof die hem effectief hadden aangevallen.

Aangezien uit het voorgaande blijkt dat - gelet op het gegeven dat verzoeker zijn verwondingen niet zwaarwichtig waren, dat hij geen medische hulp heeft genoten of ingeroepen, dat hij zelf vierentwintig uur is blijven verder werken in het tankstation – het evident is dat verzoeker zijn echtgenote tijdens haar eerste verhoor niet over deze tweede onbeduidende voorval heeft gesproken of dit voorval niet heeft kunnen linken aan de handlangers van V.M. (...).

Verwerende partij gaat tevens door de bocht door te stellen dat de echtgenote van verzoeker als reden van de rechtstreekse oorzaak van het tweede voorval stelt dat de agressor aan verzoeker gemeld zou hebben dat hij nog mar de rente had terugbetaald, dat hij nog steeds het integrale bedrag verschuldigd was, wijl verzoeker blijkbaar als motief de scheldtirades aanhaalt voor dit specifieke voorval.

Het is bijzonder paradoxaal om eerstens de verklaringen van verzoeker zijn echtgenote als niet geloofwaardig te bestempelen aangaande het tweede voorval, bijgevolg te vragen achter de rechtstreekse oorzaak van dit voorval en dit als een ongeloofwaardig element te etiketteren aangezien zij deze gebeurtenis eerder situeert in de tijd dan verzoeker zelf.

Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn kernprobleem hoofdzakelijk verbonden is aan het feit dat hij gelden diende terug te betalen aan V.M. (...) en dat zulks in samenspraak met de problemen met de crimineel G. (...) ook de reden is van hun vlucht.

Er werd nergens door verwerende partij zelf de vraag gesteld waarom de agressor zomaar uit het niets verzoeker begon uit te schelden, wijl verzoeker zelf deze vraag expliciet beantwoordt:

(...)

Aangezien de stelling van verwerende partij derhalve niet afdoende. draagkrachtig en deugdelijk is.

Dit alles bewijst dat er bewust wordt gezocht naar een stok om de hond te slaan en dat er dat er geen enkele inspanning wordt gedaan om de bewijzen verder te onderzoeken, maar deze integendeel bij voorbaat al ongeldig worden verklaard, temeer daar de stelling dat verzoeker ernstig voor zijn leven

vrees vanwege zijn tewerkstelling van een gewelddadige prominente figuur met contacten met de politieke elite en de criminele onderwereld en -steunt op actuele en pertinente bronnen. De verklaringen van verzoeker kunnen geen afbreuk doen op deze objectieve gegevens.”

Verzoekende partijen geven opnieuw een aantal theoretische beschouwingen en stellen te hebben voldaan aan de bewijslast. *“Het gegeven dat verzoeker volgens verwerende partij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande deze gegevens raakt kant noch wal, aangezien zij totaal geen afbreuk doen aan de kern van zijn asielrelaas en de onmiskenbare ernstige situatie corrupte politieapparaat in Armenië.”*

Verzoekende partijen vervolgen:

“Inzake het voorval van de slagen en verwondingen toegebracht aan zijn schoonbroer M. (...) door de crimineel G. (...), alwaar verwerende partij stelt dat dit blijkbaar de concrete aanleiding was van de vlucht en waar verzoeker dit concrete gebeurtenis eerder situeert, verdraait verwerende partij de verklaringen van verzoeker, alwaar zij kennelijk op p. 2 lid 5 een ander element hanteert voor de rechtstreekse oorzaak van de vlucht van verzoeker uit Armenië om de verklaringen van verzoeker zijn echtgenote als zijnde niet coherent te bestempelen.

Desalniettemin verklaarde verzoeker verklaarde het navolgende hieromtrent CGVS I, p. 5 en II p. 4 :

(...)

Hiermede bevestigt verwerende partij ongewild dat verzoeker duidelijk een probleem ondervond op twee fronten en met twee bijzonder gevaarlijke figuren.

Bij de uiteindelijke beoordeling van de geloofwaardigheid moet men rekening houden met de onmogelijkheid om zich alle gegevens of minder belangrijke gegevens te herinneren of die Weer te geven.

Verzoeker heeft de kern van de precieze oorzaak van zijn problematiek uitbundig aan verwerende partij uitgelegd en bovendien heeft hij diverse originele stukken naar voren gebracht inzake zijn problematiek in Armenië, alwaar dagdagelijks willekeurig geweld tegen onschuldige personen schering en inslag is door prominente figuren.

Door daarnaast in de bestreden beslissing niet zorgvuldig alle voorhanden zijnde elementen af te wegen en te betrekken bij haar besluitvorming, geen rekening te houden met de relevantie van de details voor verzoeker zijn vrees voor vervolging en een overmatig groot gewicht toe te kennen aan verklaringen over enkele niet-substantiële details, schendt tegenpartij dan ook het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en bijgevolg ook haar motiveringsplicht.”

Omtrent de door hem ondernomen beschermingspogingen en de in dit kader aangehaalde tegenstrijdigheden, wijzen verzoekende partijen op verzoekers eerdere verklaringen. Vervolgens stellen zij:

“Verwerende partij pint zich op minder belangrijke tegenstrijdigheden, onbelangrijke vaagheden of onjuiste verklaringen die niet van wezenlijk belang zijn, en deze argumenten zouden niet als beslissende factoren worden gehanteerd, met dien verstande dat er van fundamentele tegenstrijdigheden zoals door verwerende partij wordt aangehaald in de bestreden beslissing op p. 2 en 3, in casu geen sprake van kan zijn waardoor voormelde motivering tevens als niet afdoende, draagkrachtig en deugdelijk dient te worden geëtiketteerd.”

Verzoekende partijen geven andermaal een uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. In dit kader voeren zij aan:

“Tegenpartij schendt met de bestreden beslissing de genoemde beginselen van behoorlijk bestuur, die haar ervan dient te weerhouden doelbewust een interpretatie van de verklaringen van verzoeker te zoeken, waardoor zou blijken dat ze tegenstrijdig zijn met andere verklaringen, als ook een coherente, niet-contradictoire interpretatie mogelijk is.

(...)

In voorliggend geval had tegenpartij op een redelijke en logische wijze en op basis van de elementen uit het administratieve dossier minstens een interpretatie aan verzoeker's verklaringen kunnen geven waardoor zij niet, of minder uitgesproken, tegenstrijdig zouden blijken met andere verklaringen.

Het is echter uitermate onredelijk de algemene geloofwaardigheid van verzoeker en de gegrondheid van zijn vrees voor vervolging integraal te laten afhangen van slechts enkele elementen, in plaats van het gehele dossier en de heersende ernstige situatie in Armenië.”

Verzoekende partijen verwijzen ter verklaring van het gegeven dat zij in Hongarije geen bescherming aanvroegen naar algemene informatie omtrent de situatie voor (afgewezen) asielzoekers in Hongarije. Zij doen gelden:

“Aangezien de motivering derhalve niet als afdoende dient te worden beschouwd en derhalve de motiveringsplicht schendt om reden dat dit motief niet op een redelijke manier getoetst is, gelet op de aard van het opmars van het extreemrechts in Hongarije en heeft verwerende partij zich gestoeld op onjuiste feitenvinding.

Uit dergelijke vaststelling kan dan ook enkel afgeleid worden dat tegenpartij op onrechtmatige wijze en door middel van een puristische interpretatie over minor details tegenstrijdigheden heeft pogen bloot te leggen in verzoeker's verklaringen met als enige bedoeling zijn geloofwaardigheid te ondergraven en zijn asielrelaas als bedrieglijk te catalogiseren.

Verder getuigt het ook niet van behoorlijk bestuur dat tegenpartij in de bestreden beslissing eenzijdig focust op dergelijke, verklaarbare, tegenstrijdigheden, zonder dat uit de bestreden beslissing naar voren komt dat hij ook maar enige aandacht gehad heeft voor de omstandige gedetailleerde en coherente verklaringen van verzoeker over de kern van zijn asielrelaas. In de bestreden beslissing blijft volledig ongemotiveerd waarom tegenpartij geen aandacht schonk aan de vele cruciale details van zijn relaas, waarover zij consistent, geloofwaardig en zonder de minste tegenstrijdigheid verklaringen aflegt.”

“Tot slot blijkt uit de bestreden beslissing niet waarom verzoeker ook het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd wordt. Tegenpartij onderzoekt niet of verzoeker in aanmerking [komt] voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”, en zij draagt daar geen afdoende argumenten voor aan.

Tegenpartij wijdt zelfs geen objectief onderzoek en woord aan de motivering van zijn weigering verzoeker subsidiaire bescherming te verlenen.

Het is in casu voldoende dat aangetoond wordt dat de afkomst van de asielzoeker vaststaat en dat de algemene toestand in het land van herkomst bedreigend is voor de gehele bevolking van een land.

Het louter verwijzen naar de motivering van de weigering van het vluchtelingenstatuut volstaat daartoe niet. Dezelfde feiten waarover verzoeker verklaringen aflegde tot het bekomen van het vluchtelingenstatuut, dienen immers aan de definitie van de subsidiaire bescherming getoetst te worden, die volledig verschillende wettelijke toepassingsvoorwaarden heeft.

Uit de bestreden beslissing valt niet op te maken hoe tegenpartij tot de conclusie komt dat er geen sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade, wat de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut zou verantwoorden.

Verzoeker heeft dan ook geen enkele inzicht verworven in de weigeringsmotieven, noch kan hij opmaken hoe ze er eventueel nuttig rechtsmiddelen tegen zou kunnen aanwenden, zodat zelfs het normdoel van de motiveringsplicht niet vervuld is.

Tegenpartij toont dan ook onvoldoende aan waarom verzoeker geen 'reëel risico op ernstige schade' zou lopen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, noch of dit zelfs maar onderzocht werd, terwijl artikelen 48/4 en 48/2 van de Vreemdelingenwet en artikel 77 van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet haar daar wettelijk toe verplichten.

Nochtans heeft verzoeker aan zijn bewijsplicht voldaan en blijkt uit zijn verklaringen tijdens het gehoor voor tegenpartij en uit de 'algemeen gekende feiten' waarover onder meer de hoger aangehaalde objectieve bronnen berichten, dat zij weldegelijk minstens een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of straf mag vrezen bij een terugkeer naar haar land van herkomst, waarvoor de artikelen 48/2, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet in bescherming voorzien.”

2.2. Verzoekende partijen vragen gelet op het voorgaande om aan hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog voor het overige geen documenten of informatie bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Artikel 52 van de Vreemdelingenwet werd met ingang van 22 maart 2018 opgeheven. Derhalve kunnen verzoekende partijen zich niet dienstig op de schending van dit artikel beroepen tegen de bestreden beslissingen die dateren van 8 juli 2019.

3.2. Ook artikel 57/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet is een bepaling die niet langer in deze wet is opgenomen. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd door verzoekende partijen.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel

door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen preciseren niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.4. Verzoekende partijen duiden evenmin op welke wijze zij artikel 51/4, § 3 *in casu* geschonden achten. Zij beroepen zich derhalve niet op dienstige wijze op deze bepaling.

3.5. Artikel 77 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft voorts betrekking op de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van asiolverzoeken die worden behandeld volgens de asielprocedure die van toepassing was voor de inwerkingtreding van de voormelde wet. Hoe deze bepaling *in casu* geschonden zou kunnen zijn, kan niet worden ingezien en wordt door verzoekende partijen niet uitgewerkt.

3.6. Verzoekende partijen laten in het onderhavige verzoekschrift verder weliswaar meermaals uitschijnen dat het CGVS van in den beginne het oogmerk had om hun verzoek om internationale bescherming af te wijzen, daarom geen objectief onderzoek zou hebben gevoerd en enkel en doelbewust zou hebben gezocht naar argumenten in hun nadeel, doch zij laten na deze – nochtans ernstige – aantijgingen nader te onderbouwen. Zij brengen geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

Dat de formele motiveringsplicht zou zijn geschonden doordat de bestreden beslissingen geen motieven zouden bevatten inzake de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan in dit kader immers niet worden aangenomen. Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van het geheel van de motieven in deze beslissingen heeft besloten tot de weigeringen van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigeringen van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de bestreden beslissingen omtrent de weigeringen van de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende zouden zijn gemotiveerd.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekende partijen voorhouden, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen en argumenten die spelen in het voordeel, dan wel het nadeel van verzoekende partijen, in de bestreden beslissingen op te nemen.

3.8. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.9. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.10. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij met een aantal personen problemen kennen ten gevolge van een incident waarbij verzoeker, wanneer deze een grote som geld naar de bank bracht, werd overvallen.

Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming die verzoekende partijen in dit kader stellen te hebben worden echter ondermijnd doordat zij na aankomst in Europa dermate lang talmden alvorens uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Ten slotte blijkt uit jullie verklaringen (CGVS II p. 10; CGVS II vrouw p. 7) dat uw vrouw in februari 2017 en u in juni 2017 naar Hongarije reisden, en dat uw vrouw daar 10 maanden en u 5 maanden illegaal verbleven vooraleer jullie naar België kwamen om er op 12/12/2017 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Jullie stellen dat jullie eerst wilden afwachten of uw broer in België door uw belagers zou worden gevisieerd en jullie dienden in Hongarije geen verzoek in omwille van het racisme daar. Deze motivering kan niet worden aanvaard. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Uw loutere bewering dat er racisme in Hongarije is, kan niet volstaan om uw nalaten te vergoelijken. Het feit dat jullie zo lang wachtten om jullie verzoek in te dienen toont aan dat jullie internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten. Jullie gedrag vormt aldus een contradictie voor de ernst van de door jullie voorgehouden nood aan internationale bescherming en kan bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door jullie geschetste vrees.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zo zij werkelijk een ernstige en oprechte nood aan internationale bescherming hadden en indien zij de situatie in Hongarije zoals zij aanvoeren in het verzoekschrift werkelijk als dermate ernstig inschatten dat hun rechten als verzoeker om internationale bescherming er niet zouden worden gerespecteerd, kon immers worden verwacht dat zij dit land veel eerder zouden hebben verlaten om elders in Europa een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Redelijkerwijze kan namelijk worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekende partijen nalieten dit te doen en maandenlang talmden alvorens door te reizen naar België en alhier zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in hunner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor hun algehele geloofwaardigheid.

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd dat verzoekende partijen op verscheidene punten manifest tegenstrijdige verklaringen aflegden over de kernelementen in het aangevoerde asielaanvraag, met name de incidenten waarbij verzoeker zou zijn belaagd en mishandeld. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Zo verklaart u (CGVS I p. 5 & 11) dat u tweemaal door handlangers van V. (...) werd mishandeld. Een eerste keer was op 04/11/2013 toen u meegenomen werd in een bos en een tweede keer was in juni 2014 aan het tankstation. Over deze tweede mishandeling verklaart u dat u toen overal blauwe plekken had, een bloedneus, en dat de brug van uw neus beschadigd was. U beaamt dat uw verwondingen zichtbaar waren en dat uw vrouw bij uw thuiskomst vroeg wat er was gebeurd. U zei dat u betrokken was geweest bij een vechtpartij maar gaf geen details. Pas later heeft u haar verteld dat u toen voor de tweede keer was mishandeld door handlangers van V. (...). Uw vrouw daarentegen stelde aanvankelijk (CGVS I vrouw p. 6) dat u éénmaal door handlangers van V. (...) werd mishandeld, m.n. op 04/11/2013

en ontkent dat u ooit nog thuis kwam met zichtbare verwondingen ten gevolge van een vechtpartij. Gelet op uw hierboven aangehaalde beweringen over een tweede gewelddadig voorval met handlangers van V. (...) is het compleet onaannemelijk dat uw vrouw ten stelligste ontkend dat er een dergelijk tweede incident was. In het kader van haar tweede persoonlijk onderhoud verklaart uw vrouw later (CGVS II vrouw p. 3-5) dat u tweemaal werd mishandeld door handlangers van V. (...). U werd volgens haar een tweede keer in januari 2014 door hen mishandeld, toen u hierna thuiskwam kon uw vrouw zien dat u was geslagen, en u heeft haar de volgende dag verteld dat handlangers van V. (...) u hadden geslagen, hetgeen echter bezwaarlijk te rijmen valt met haar eerdere verklaringen. Bij confrontatie stelt uw vrouw (CGVS II vrouw p. 5) dat zij van dit tweede gewelddadig voorval niet veel weet, dat zij de concrete situatie niet kent, of u aan het tankstation werd geslagen of dit buiten het domein gebeurde, en dat ze daarom de vorige keer er niks over heeft verteld. Deze uitleg kan uiteraard niet worden aanvaard. Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat zelfs indien uw vrouw niet op de hoogte is van alle details, zij bij bevraging hieromtrent toch zou melden dat u tweemaal en niet éénmaal door hen werd mishandeld. U probeerde ook mist te spuien over dit tweede gewelddadig voorval met handlangers van V. (...) door tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 8) te stellen dat u zich niet herinnert of uw vrouw toen u thuis kwam kon zien dat u was geslagen en of u haar toen vertelde wat er was gebeurd, hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met uw aanvankelijke beweringen. Gelet op de ingrijpende aard van een dergelijk gewelddadig voorval, hetgeen toch geen alledaagse gebeurtenis is, kan verwacht worden dat uw verklaringen hieromtrent coherent en duidelijk zijn, hetgeen in casu niet het geval is.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontcrachten. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen niet de minste uitleg verschaffen voor het gegeven dat zij het vermeende tweede incident op een kennelijk uiteenlopende manier situeerden in de tijd. Verzoekster situeerde dit incident blijkens het voorgaande in januari 2014 terwijl verzoeker dit later in het jaar situeerde.

Waar verzoekende partijen de tweede aanval op verzoeker en de gedurende deze aanval opgelopen verwondingen trachten te minimaliseren, trachten te laten uitschijnen dat deze verwondingen voor verzoekster niet zichtbaar waren en poneren dat verzoekster dit incident niet kon linken aan de handlangers van V., dient vooreerst te worden opgemerkt dat zij hierdoor hoegenaamd geen verklaring bieden voor de vaststelling dat zij beide, ieder afzonderlijk, tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent het beweerde tweede voorval. Dient verder te worden vastgesteld dat de verklaringen die zij hierover heden afleggen manifest in strijd zijn met verschillende van de voormelde, eerder door verzoekende partijen afgelegde verklaringen. Zo gaven zij voorheen beide duidelijk aan dat verzoekster verzoekers verwondingen weldegelijk opmerkte bij diens thuiskomst. Verder stelden zij beide duidelijk dat verzoeker verzoekster, zij het weliswaar niet onmiddellijk doch wel kort na het incident, inlichtte over het gegeven dat de tweede aanval eveneens werd gepleegd door handlangers van V. Derhalve zou verzoekster weldegelijk van dit gegeven op de hoogte zijn geweest. Bijgevolg mocht van verzoekende partijen redelijkerwijze worden verwacht dat zij hierover tijdens hun beide persoonlijke onderhouds bij het CGVS duidelijke, coherente en eensluidende verklaringen zouden afleggen. Dit geldt overigens nog des te meer daar verwacht kon worden dat verzoeker en verzoekster, indien zij werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden, het terdege over hun gezamenlijke asielmotieven zouden hebben gehad in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en dan ook gelijklopende verklaringen zouden afleggen omtrent de kernelementen in hun gezamenlijke asielaanvraag. Dat verzoekende partijen dermate tegenstrijdige verklaringen aflegden over een dusdanig cruciaal element in hun aanvraag en ook heden hierover verklaringen afleggen die met hun eerdere verklaringen niet kunnen worden gereconcilieerd, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan hun asielmotieven.

De geloofwaardigheid van deze asielmotieven wordt nog verder ondermijnd doordat zij tegenstrijdige verklaringen aflegden over het moment waarop verzoekers schoonbroer werd geslagen en verzoeker met de dood werd bedreigd. In de bestreden beslissingen wordt hieromtrent terecht gesteld:

“Voorts verklaart u (CGVS I p. 5) dat eind mei, begin juni 2017 uw schoonbroer M. (...) door G. (...) was geslagen waarop hij bekende dat het geleende geld voor u bedoeld was en dat G. (...) u zou doden indien hij u ergens zou vinden waarop u Armenië ontvluchtte. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 4) situeert u deze gebeurtenis merkwaardig genoeg eerder, m.n. tussen 20 en 28 maart 2017. Aangezien dit voor u de concrete aanleiding was om uw land te ontvluchten kan verwacht worden dat uw verklaringen hieromtrent coherenter zijn. Maar meer nog. Uw vrouw stelt (CGVS II vrouw p. 6) dat zij nog in Armenië was toen zij van u vernam dat haar schoonbroer, de man van haar zus, door G. (...) was mishandeld en dat zij 4 of 5 maanden hierna in februari 2017 Armenië is ontvlucht. Bij confrontatie met het gegeven dat volgens de chronologie van uw aanvraag zij toen haar schoonbroer werd mishandeld reeds Armenië was ontvlucht, stelt uw vrouw (CGVS II vrouw p. 7) dat zij zich dit niet concreet herinnert, dat het ook kan zijn dat ze dit in België heeft vernomen, en dat jullie zoveel hebben

meegemaakt. Uiteraard kan, gelet op het feit dat deze gebeurtenis een manifeste afwijking vormt op de alledaagsheid en van determinerende invloed was op jullie verdere leven, wederom deze uitleg niet worden aanvaard. Wat later stelt uw vrouw dat zij op 22/02/2017 het land verliet en dat haar schoonbroer drie maanden later zo werd geslagen door G. (...). Deze verklaring valt niet enkel niet te rijmen met uw bewering dat uw schoonbroer in de maand maart werd geslagen, maar maakt ook dat de verklaringen van uw vrouw weinig doorleefd overkomen, hetgeen evenmin bevorderlijk is voor de geloofwaardigheid ervan.

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij beperken zich er namelijk toe het voormelde incident te minimaliseren en dit af te doen als “*minder belangrijk*”. Gezien het ingrijpende karakter van voormelde gebeurtenis en gelet op de vaststelling dat deze gebeurtenis verzoeker, zoals blijkt uit de verklaringen die hij *nota bene* zelf aanhaalt in het verzoekschrift, sterkte in zijn overtuiging dat G. hem zou doden indien deze persoon hem zou vinden, was het geenszins onredelijk om van verzoekende partijen te verwachten dat zij deze gebeurtenis beide op een consistente en coherente wijze zouden kunnen situeren in de tijd. Dat zij hiertoe niet bij machte bleken, doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun relaas.

Verzoekende partijen voeren verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissingen opgenomen motieven:

“Uw vrouw verklaart verder (CGVS I vrouw p. 6) dat zij kort na het eerste gewelddadige incident met handlangers van V. (...) op 04/11/2013, van u vernam dat u nog tweemaal had gemerkt dat ze in de buurt van jullie huis waren, hetgeen u echter uitdrukkelijk ontkent (CGVS II p. 9). Bij confrontatie meent u (CGVS II p. 10-11) dat uw vrouw misschien nog mensen van V. (...) of G. (...) rond het huis heeft gezien, maar u niet, hetgeen echter geen verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheid.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent. In tegenstelling met wat verzoekende partijen laten uitschijnen in het verzoekschrift, betreft dit geenszins een detail of bijkomstigheid en mocht worden verwacht dat zij over de aanwezigheid van de belagers van verzoeker in de nabijheid van hun woning eensluidende verklaringen zouden afleggen.

Bovendien wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Gevraagd of u iets heeft ondernomen om bescherming te krijgen t.a.v. deze personen die u belaagden, verklaarde u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 12) dat u met iemand van de 6de politie afdeling heeft gesproken die u afraadde stappen te ondernemen omdat u geen bewijzen had en een valse bekentenis had ondertekend. In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud werd deze vraag u opnieuw gesteld (CGVS II p. 9) en ontkende u toen met iemand hierover gesproken te hebben. U dacht naar de 6de politie afdeling te gaan maar heeft dit niet gedaan. Bij confrontatie met uw eerder verklaard stelt u dat u toen inderdaad enkele keren met een kennis van u die werkte voor de 6de politie afdeling heeft gesproken over uw problemen maar dat dit niet officieel was. Ook deze motivering kan niet worden aanvaard. Tijdens uw voorafgaande bevraging hierover tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd er u immers uitdrukkelijk gevraagd of u soms persoonlijk daar met iemand heeft over gesproken, niet officieel, hetgeen u dus ontkende. Deze nuancering die u na confrontatie brengt is dus onafdoende aangezien u toen u hieromtrent werd bevraged, verwacht kan worden dat u daar toen melding van zou gemaakt hebben.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. De voormelde tegenstrijdigheid blijkt duidelijk uit de verklaringen die zij zelf in het verzoekschrift opnemen. Opnieuw dient te worden vastgesteld dat deze tegenstrijdigheid geen betrekking heeft op een detail. Het was geenszins onredelijk om te verwachten dat verzoeker coherente verklaringen zou afleggen omtrent de vraag of hij al dan niet over zijn problemen sprak met iemand die bij de politie werkte.

Verzoeker legde ook over een andere nochtans markante gebeurtenis tegenstrijdige verklaringen af. In de bestreden beslissingen wordt immers met recht gemotiveerd:

“Ook stelt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 2-5) dat sinds u Armenië heeft verlaten handlangers van V. (...) en G. (...) bij uw vader zijn langs geweest en hem bedreigden, dat ze dan ruzie maakten en riepen en schreeuwden, en dat uw vader éénmaal door mannen van G. (...) fysiek werd belaagd. U stelt verder dat dit sinds uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet meer is voorgevallen. In het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 3) verklaarde u daarentegen dat handlangers van V. (...) en G. (...) bij uw ouders zijn langs geweest en vragen naar u, maar dat ze dan geen ruzie maken, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw latere beweringen.”

Opnieuw dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet één concreet en dienstig argument aanvoeren ter weerlegging van de in de bestreden beslissingen opgenomen motieven. Dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over hetgeen zijn belagers zijn vader aandeden, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen tot slot geheel onverlet waar gesteld wordt:

“Gevraagd of nadat uw schoonbroer door G. (...) was geslagen en u voor uw veiligheid in Erevan bleef, handlangers van G. (...) bij u thuis zijn langs geweest, antwoordt u bevestigend (CGVS II p. 5) en stelt u dat ze toen bij uw vader langskwamen en heel onbeschoft waren tegen hem. Gevraagd of ze hem toen fysiek hebben belaagd stelt u dit niet te weten en dat u enkel op de hoogte bent van een fysiek incident dat plaatsvond toen u reeds in België was. Gevraagd of toen u net had vernomen dat uw schoonbroer zwaar was mishandeld door G. (...), u bij uw vader informeerde naar zijn situatie antwoordt u ontkennend en laat u blijken dat u dit niet nodig achtte omdat u reeds met uw schoonbroer had gesproken. Gelet op het feit dat u G. (...) omschrijft als een grote crimineel en een vechter die een burgemeester heeft vermoord (CGVS II p. 4), is het echter op z'n zachts gezegd bijzonder merkwaardig dat u niet eens zou wensen te informeren bij uw vader of ook hij toen belaagd werd door G. (...). Een dergelijk gedrag duidt op een dermate grove onverschilligheid en desinteresse die niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel onverlet laten, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen en vrees voor vervolging van verzoekende partijen.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Evenmin kan de informatie die verzoekende partijen aangaande de situatie in Armenië aanhalen en citeren in het onderhavige verzoekschrift volstaan om aan het voorgaande afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen. Dergelijke louter algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger besproken asielmotieven. Gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, tonen zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT